

Nem rejtőzhetem

a zuhanó hópelyhek fényszórói végigpásztázzák a házat, a szobát, az íróasztalt, egyenként a rezzentelen arccal szunnyadó betűket, sehova nem rejtőzhetem, kitakarnak a gomolygó alanyi mondatok, a nagy megtartó szimbólumokat leírni fáradt vagyok, fáradt vagyok víg ditirambusokat és daktilusokat kikopogni a lélek ajtaján, fáradt vagyok leírni: én, s te, aki olvasod, önmagadat értsd alatta, a madarakat, a füveket, a fákat, a csörgősipkás rovarokat és galambokat az erkély párkányán, a könnyvek behavazott csatamezőin kiegyenesített kaszával összesereglett betűket, fáradt vagyok végignézni magamban a vers kámiakázé akcióit, fáradt vagyok a mértéktartó iróniára, aláhulló hajad alatt vacogok, kedvesem, szemembe tűznek a zuhanó hópelyhek fényszórói, most minden csak önmagát jelenti a versben, hó: hó, ablak: ablak, fa: fa, fű: fű, fénylő arccal alvó ölobetűk elpattant véredényei

Elhomályosult arccal

gőzölgő teától párás a szemüveged, mély, forró ködökbe merül szemed, magára marad tőled a világ, milyen leszek, ha majd újra láthatsz amint itt ülök előtted a széken, elhomályosult arccal, elszántelenedett szemekkel, mint akit kapkodó mozdulatokkal láthatatlan ujjak rajzolnak át a csend két lélegzet közötti örökkévalóságában, hiába integetnék vagy kiáltanék feldúltan, mi lesz, ha már elfelejtem neved, mire szemeid éggel határos tükrébe újra visszatérhetnék, ha már nem ismer rád a nélküled gazdátlan világ, ki vagyok neked, mire ismét felmegy a függöny és kézre kerítenek a reám hulló fények, idegen ruhákban állok előtted, forró ködökbe merültél kedves, keselyűk köröznék a porceláncsésze felett

Aki voltál

*az vagy, aki voltál, újságpapír szárnyú
madarak a szélben, a kedves ikonarca a
havas ablakkeretben, az üvegen, halálos
csendben, jégvirágok kúsznak fölfelé, mire
is mennél a verssel, mit kezdhetsz most
a sorok periszkópjával és ezzel az áttetsző
fehér lappal, mely mögött házak, utcák,
lábukon alvó lovak, mint tűhegyre szúrt
menyasszonyfátylas lepkék, az vagy, aki
voltál, sajtó ólombetűkkel szívedben, a
belső látás mondhatatlan esélyével, mintha
visszavonulásod utolsó területeit védnéd
a sárkányrepülőkön érkező levelektől és
hétfejű hópelyhektől*